

Bruxelles, den 28. maj 2021
(OR. en)

9048/21

LIMITE

COMPET 387
MI 379
JAI 586
TELECOM 221
CT 71
PI 40
AUDIO 57
CONSOM 124
CODEC 746

Interinstitutionel sag:
2020/0361(COD)

NOTE

---

fra:	formandskabet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Tidl. dok. nr.:	8150/21
Vedr.:	Bekæmpelse af ulovligt onlineindhold i forbindelse med forslaget til forordning om digitale tjenester – Orienterende debat

---

I. Baggrund og status

Den 15. december 2020 fremlagde Kommissionen en pakke af forslag i forbindelse med forordningen om digitale tjenester, som omfatter forslaget til forordning om et indre marked for digitale tjenester (forordning om digitale tjenester¹) og forslaget til forordning om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (forordning om digitale markeder²).

---

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/?qid=1608117147218&uri=COM%3A2020%3A825%3AFIN>.

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/?qid=1608116887159&uri=COM%3A2020%3A842%3AFIN>.

Førstebehandlingen af forslaget til forordning om digitale tjenester er for nylig blevet afsluttet af Gruppen vedrørende Konkurrenceevne og Vækst, som har behandlet forslaget siden december 2020. De fleste delegationer har stadig undersøgelsesforbehold med hensyn til teksten. En situationsrapport blev forelagt Rådet for Konkurrenceevne den 27. maj 2021, og formandskabets første omarbejdning af teksten efter gennemgang af den første runde af bemærkninger fra medlemsstaterne forventes at blive udsendt i juni.

Forslaget til forordning om digitale tjenester indeholder bestemmelser, der er af stor betydning for retsområdet. Det rejser spørgsmålet om den rette balance mellem fjernelse af ulovligt indhold og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig ytringsfriheden, som er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i den europæiske menneskerettighedskonvention. Det indeholder også procedureregler for fjernelse af ulovligt onlineindhold³ og garantier for de brugere, hvis indhold fejlagtigt er blevet slettet af udbydere af formidlingstjenester. I overensstemmelse hermed har det til formål at fremme et skift i systemet til at opdage og fjerne indhold, der anses for ulovligt, ved at fastsætte due diligence-forpligtelser for tjenesteudbydere for at sikre, at der er indført effektive procedurer til at bekæmpe ulovligt indhold og imødegå systemiske risici, når der er tale om meget store platforme.

Et andet vigtigt aspekt af forslaget vedrører et tættere samarbejde med og mellem de kompetente offentlige myndigheder, mens andre aspekter, der kan være relevante for retsområdet, omfatter territorialitet, kompetence og grænseoverskridende virkninger samt forbindelsen og samspillet mellem forordningen om digitale tjenester og andre eksisterende instrumenter (f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/784 af 29. april 2021 om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online og udkastet til et instrument for elektronisk bevismateriale samt direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi).

Det portugisiske formandskab for Rådet besluttede i den forbindelse at medtage forslaget til forordning om digitale tjenester som et punkt på dagsordenen for justitsministrenes uformelle videokonference, der fandt sted den 11. marts 2021. Flere medlemsstater anså det ved den lejlighed for nødvendigt at arbejde tæt sammen med konkurrenceevnestrukturerne, så de bestemmelser, der er relevante for retsområdet, behandles hensigtsmæssigt under forhandlingerne. Formandskabet konkluderede, at det var afgørende, at Rådet (retlige og indre anliggender) fortsatte med at følge den igangværende debat.

---

³ ["ulovligt indhold": enhver form for information, som i sig selv eller i kraft af sin henvisning til en aktivitet, herunder salg af produkter eller levering af tjenester, ikke er i overensstemmelse med EU-retten eller en medlemsstats lovgivning, uanset lovgivningens art eller særlige genstand \(artikel 2, litra g\)\).](#)

På det uformelle CATS-møde den 10. maj 2021 fremhævede formandskabet endnu en gang, at forslaget til forordning om digitale tjenester har stor betydning for området retlige og indre anliggender. Det blev fuldt op af udbytterige drøftelser om de aktuelle emner påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold og påbud om at give oplysninger (forslagets artikel 8 og 9) og anmeldelse af mistanke om strafbare handlinger (forslagets artikel 21). Delegationerne var af den opfattelse, at det som minimum kan være nyttigt at præcisere reglerne i artikel 8 og 9, og de understregede behovet for at sikre, at ordlyden i forslaget til forordning er tydelig for alle interessenter for så vidt angår dets indvirkning på strafferetten. Til dette punkt svarede Kommissionen, at forslaget til forordning i det væsentlige er en *lex generalis*, og at de deri fastsatte betingelser for og krav til påbud ikke berører andre EU-retsakter, herunder på det strafferetlige område, der fastlægger lignende systemer til at gribe ind over for ulovligt indhold eller til at give oplysninger for specifikke sektorer (artikel 1, stk. 5, artikel 8, stk. 4, og artikel 9, stk. 4). Mange delegationer kritiserede desuden ordlyden i artikel 21 og bemærkede, at begrebet "alvorlig strafbar handling, der indebærer en trussel mod menneskers liv eller sikkerhed", ikke er defineret i udkastet til forordning og kan føre til retsusikkerhed.

Situationen vedrørende disse spørgsmål skitseres nedenfor.

II. Påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold og påbud om at give oplysninger (artikel 8 og 9)

Formålet med disse bestemmelser er at fastsætte visse elementer, som grænseoverskridende påbud (bestemmelserne finder også anvendelse på nationale påbud) om at gribe ind over for ulovligt indhold eller om at give oplysninger som minimum skal indeholde. Sådanne påbud kan rettes direkte fra en kompetent myndighed i en medlemsstat til en tjenesteudbyder i en anden medlemsstat. Forslaget til forordning om digitale tjenester sigter også mod at forpligte tjenesteudbydere til at underrette den udstedende myndighed om den trufne foranstaltning. Forslaget til forordning om digitale tjenester fastsætter ikke noget retsgrundlag for at udstede påbuddet eller håndhæve fuldbyrdelsen af det. Grundlaget for udstedelse eller fuldbyrdelse af påbuddet kan derfor komme fra *EU-lex specialis* eller national ret. Forslaget til forordning om digitale tjenester indeholder harmoniserede regler om håndhævelse af udbydere af formidlingstjenesters forpligtelse til at give feedback om et påbud.

Der er blevet rejst spørgsmål om, hvorvidt der bør overvejes en frist for dette krav om feedback ud fra den betragtning, at frister for fjernelse af specifikt ulovligt indhold eller tilvejebringelse af specifikke oplysninger vil være genstand for underliggende national ret og EU-ret, på grundlag af hvilken der udstedes påbud (hvilket kan variere betydeligt afhængigt af typen af indhold eller retten).

Det er også blevet drøftet, om det ville være hensigtsmæssigt at gøre det obligatorisk for tjenesteudbydere at følge sådanne påbud. Det er imidlertid også blevet bemærket, at påbud af denne type allerede kan være bindende gennem *lex specialis*-lovgivning eller national ret, og at forordningen om digitale tjenester muligvis ikke er det rette instrument til sådanne kompetencebestemmelser i betragtning af dens horisontale karakter. Nogle af de rejste spørgsmål kan løses ved en klarere formulering af de dispositive bestemmelser og betragtningerne i forslaget til forordning om digitale tjenester.

Navnlig viser betænkkelighederne med hensyn til den nøjagtige virkning af bestemmelsen om "berører ikke" i forhold til nationale strafferetlige retsplejeregler, der er i overensstemmelse med EU-retten, jf. artikel 8, stk. 4, og artikel 9, stk. 4, at udarbejdelsen af et nyt system med påbud kan præciseres yderligere for at sikre, at de eksisterende EU-instrumenter på området retligt samarbejde ikke berøres for så vidt angår foranstaltninger mod ulovligt indhold.

Nogle delegationer har også insisteret på, at det er nødvendigt at præcisere, at artikel 9 ikke bør finde anvendelse på editions- og sikringskendelser som foreslået i udkastet til forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager. Selv om artikel 1, stk. 5, i forslaget til forordning om digitale tjenester præciserer, at udkastet til forordning om editions- og sikringskendelser vil blive betragtet som *lex specialis*, kan det præciseres yderligere, at artikel 9, stk. 4, heller ikke berører nævnte forordning.

III. Anmeldelse af mistanke om strafbare handlinger (artikel 21, stk. 1)

Artikel 21 i forslaget til forordning om digitale tjenester fastsætter kort fortalt, at en onlineplatform i tilfælde af en mistanke om, at der er begået, bliver begået eller sandsynligvis vil blive begået en alvorlig strafbar handling, der indebærer en trussel mod menneskers liv eller sikkerhed, straks skal underrette de berørte retshåndhævende eller retslige myndigheder og give alle tilgængelige relevante oplysninger.

Denne bestemmelse giver også anledning til betænkeligheder, navnlig med hensyn til dens anvendelsesområde. Der er stillet spørgsmål ved, om der er en rimelig begrundelse for at fritage små onlineplatforme og mikroonlineplatforme fra forpligtelsen til at underrette de kompetente myndigheder om alvorlige strafbare handlinger, der indebærer en trussel mod menneskers liv eller sikkerhed.

På den anden side antyder ordlyden blot, at myndighederne bør underrettes "straks" uden at angive en fast tidsfrist for denne oplysningspligt.

Det kan desuden være nødvendigt at præcisere, hvilke "alvorlige strafbare handlinger, der indebærer en trussel mod menneskers liv eller sikkerhed", der er omfattet af oplysningspligten, f.eks. ved at indføre en liste over relevante lovovertrædelser eller ved at give yderligere eksempler herpå i en betragtning.

IV. Spørgsmål til ministrene

På baggrund af de emner, der er behandlet ovenfor, opfordres ministrene til ud fra et strafferetligt perspektiv at dele deres synspunkter om følgende spørgsmål:

- a) **Mener du, at ordlyden i forslaget til forordning om digitale tjenester bør forbedres for at tage hensyn til de betænkeligheder, der er konstateret med hensyn til artikel 8 og 9, og som er relevante for retsområdet? Hvilke specifikke aspekter bør der i givet fald tages hensyn til?**
- b) **Mener du, at det, hvad angår artikel 21, er vigtigt at præcisere anvendelsesområdet og med henblik på forslaget til forordning om digitale tjenester navnlig begreberne "alvorlig strafbar handling, der indebærer en trussel mod menneskers liv eller sikkerhed" og "straks"?**